

தமிழ் மொழி செழுமைமிக்கது. வரலாற்றுக் காலம் தொட்டு இன்றுவரை ஒரு தொடரோட்டமாக பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தன் செழிப்பைப் பேணி வருவது. இன்றைய நவீன சூழலுக்கும் தாக்குப் பிடித்து நிற்பது. உலகிலுள்ள ஏனைய நூற்றுக் கணக்கான மொழிகளுடன் ஒப்பிடும் போது மிகத்தொன்மையான ஐந்து மொழிகளில் ஒன்றாக விளங்கி இன்றும் தன்னைப் புதுப்பிக்கும் மொழியாகவும் செம்மொழியாகவும் நிமிர்வது. தமிழின் இத்தனை சிறப்புகளுக்கும் அதன் நீண்ட இலக்கியச் செழுமையும் ஒரு முக்கியமான காரணம் எனலாம்.

தமிழின் இலக்கிய வடிவங்களில் கவிதையே உன்னதமானதும் முக்கியமானதுமாம். தமிழுக்கு அல்லது தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஆதாரமாகத் திகழ்வது - மிகத்தொன்மையானதும் இன்றும் நீண்டு செல்வதுமான தமிழின் கவிதைப் பாரம்பரியம் என்றால் மிகையில்லை. தமிழ்க் கவிதைகளில் காலத்திற்குக் காலம் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தமிழ் மொழியில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருந்தன. சுமார் முந்நாறு ஆண்டுகளின் முன் புழக்கத்தில் இருந்த ஆங்கிலம் இன்று முற்றாகவே வளக்கொழிந்து போயிருக்க சுமார் எழுநாறு ஆண்டுகளுக்கு முந்திய கம்பனின் கவிதைகளை இன்றும் இரசிக்கும் போது அதன் செழுமையையும் அதனுடையின் செழுமையையும் வளத்தையும் நிலைபேறையும் நாம் ஊகிக்க முடியும்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திலும் கவிதையே முதலிடம் வகிப்பது. ஈழத் தமிழ்க் கவிதையானது தனித்துவமும் தனிஅடையாளங்களும் தனிமதிப்பும் வாய்க்கப்பெற்றது. ஈழத்துப் பூதந்தேவனாருடன் தொடங்கிய ஈழத் தமிழ்க் கவிதை சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப் பகுதியிலிருந்து தொடர்ச்சியான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. ஈழத்தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியம் வாழையாட வாழையாக எண்ணற்ற கவிஞர்களைத் தோற்றுவித்தும் வந்துள்ளது. அவ் அழியா அடிக்கிழங்கில் இலைவிரித்த ஒரு குட்டி வாழையாக இளங்கவிஞர் ஜோ.ஜெஸ்ரின் வளர்ந்திருக்கிறார். அவரின் படைப்பாக ‘கடவுளோடு ஒரு காதல்’ வெளிவருகிறது.

இன்று நூல் வெளியீடுகள் மிகமிக இலகுவான விடயங்களாகிவிட்டன. பத்திரிகைகளில் தினந்தோறும் வெவ்வேறு நூல்வெளியீடுகள் பற்றிய செய்திகளைக் காண்கிறோம். இது ஒரு ஆரோக்கியமான அறிகுறியே. ஆனால் எத்தனை நூல்கள் இவற்றில் காத்திரமானவையாக கால வெள்ளத்தில் தாக்குப்பிடிக்கின்றனவாக விளங்குகின்றன என்பதும் கேள்விக்குறியே.

இந்த நிலையிலேயே யாழ் ராகஸ்வரம் இந்து மன்ற வெளியீடாக ஜோ. ஜெஸ்ரினின் ‘கடவுளோடு ஒரு காதல்’ வெளிவருகிறது.

ஒரு ஆரம்ப நிலைக் கவிஞர்கள் என்பதைத் தாண்டி இன்றைய புதுக்கவிதைப் போக்குகள் பற்றிய புரிதல்களுடன் தனது தரிசிப்புக்களை வாழ்வனுபவங்களை

தயங்காமல் பதிவுசெய்கிற, குழப்பமற்ற பாடுபொருள் நேர்த்தியை பேண முயல்கின்ற, இளங்கவிஞராக ஜெஸ்ரினை இத்தொகுதியினுடாக இனங்காண முடிகிறது.

பலகவிதைகள் எளிமையானவையாகவும், சொல்ல வந்ததைத் தயக்கம் குழப்பமற்று துணிந்து சொல்பவையாகவும், தற்புதுமை கொண்டவையாகவும், இளைஞர்களை அதிகம் ஆகர்ஷிக்கும் காதல் போன்ற மனோரதிய பொருளைப் பாடினாலும் புதுமையிகு கற்பனை வளஞ் செறிந்ததாகவும், அனேக கவிதைத் தருணங்களை சொற்கள் கருக்கொள்ளத் தக்க வகையில் வரிகளைக் கொண்டவையாகவும் காணப்படுகின்றன.

“எனக்குள் இருந்தபடி

என்னைத் தொலைக்கும் கவியே...”

“பாடுவதற்குக் குயிலாயிருக்கையில்

குரல்வளை அறுத்து

குருதி குடிக்கின்றார்கள்.

கூடுகளில் முட்டையிடுகையில்

வேற்றினம் அடைகாத்து

என்குருதியில் உயிர்பெறுகிறார்கள்”

“தனித்துப் பறக்கும் நிலவுப் பறவை

நினைத்தாலும்

நிலம் வர முடியவில்லை”

“நிலவு தேய்ந்து போனாலும்

ஒப்பந்து போவதில்லை...

ஒளிகொடுப்பதில்”

என்று தொகுதியின் முதலாவது கவிதையிலேயே முத்திரை பதிக்கிறார்.

“குளம்புக்குள் வதைப்பட்ட
ரணம்பட்ட வலி
புரிந்துகொள்ள ஆளில்லை...
ஞசிக்கப் படாமல் ஊற்றுப் படுகிறது
பல்லி விழுந்த கறிக்குளம்பு.” என்று இரங்குகிறார்.

“எம் வாழ்வு ஒரு
முழுநீளத் திரைப்படம்.
அதை நாம் மட்டும்
பார்க்க முடியும்.
உணர முடியும்.
நியாயப்படுத்த முடியும்.
மற்றவர்களுக்குக் காட்ட முடியாது.
மறுபடியும் பார்க்க முடியாது.”

என்று வாழ்வைப் புதிய கோணத்தில் படம்பிடிக்கிறார்.

“குளத்தில் தெரியும் நகரங்கள்
கோபுரங்கள் மரங்கள்
மின் வெளிச்சங்கள்
யாவும் தலைகீழாய்
வேருண்ணிய நிழல் காட்சிகள்” என்று இரசனை சேர்க்கிறார்.

“சிறையில் தவிக்கும் போதுதான்

உணர்ந்தேன் தாயே

உன் தாலாட்டின் உயிர் வலியை....

.....

ஒவ்வொரு கணமும்

கண்ணீரில் நனைந்த

கடிதங்களை

காயவைக்கிறேன்,

பத்திரப் படுத்துகிறேன்,

ஈரங்கள் காய மறுக்கிறது” என்று உருக வைக்கிறார்.

“அங்க சேஷ்டைக் கென்றே

மனித நாய்கள்

பாடசாலை வாயில்களில் நின்று

இரட்டை அர்த்தத்தில் குரைக்கிறது

கண்டிக்க யாருளர்?

கண்முடி மௌனிகள் பலர்!” என்று பொருமி வெடிக்கிறார்.

‘நம்பிக்கை’ என்ற கவிதையில் அழகிய இளம் பெண்

“எழுதிய கடிதத்துடன்

தலைகுனிந்து

என்னை நோக்கி வருகிறாள்”....என்று தொடங்கி அது பின் என்னானது என்று கூறி அதிர வைக்கிறார்.

இப்படி பக்கத்திற்குப் பக்கம் கவிதை தோய்ந்த வரிகளை படைக்க முனைந்ததில் கணிசமான வெற்றியையும் இவர் பெற்றிருக்கிறார்.

இவரின் கவிதைகளுடைய பேசு பொருள் பரந்தது. கவிதைகளுக்கு இடப்பட்ட தலைப்புகள் பொருத்தமதனதாக அவற்றை மெருகூட்டுபவையாக அமைந்துள்ளன.

அனேகமான இன்றைய இளைய கவிஞர்களின் கவிதைகள் ஒரு சில வகைமாதிரிகளை அடியொற்றி அல்லது அவற்றை ஏதோவிதத்தில் படியெடுத்து அல்லது பிரதி பண்ணி வெளிவருகின்றன. சொந்தச் சரக்கு குறைவாகவே இருக்கிறது. வெவ்வேறு வகையான கவிதை வடிவங்களை, கவிதைக்கு அணிசேர்க்கும் அம்சங்களை, இன்றுவரை கவிதைகளில் பயன்படத்தப்பட்ட எண்ணற்ற நுட்பங்களை, உத்திமுறைகளை, அறிய கற்க முடியாமல் தாம் எழுதுவதே சிறந்த படைப்பெற்ற மாயையில் இன்றைய இளங்கவிஞரில் அனேகமானவர்கள் காலங்கடத்துகிறார்கள். இது ஒரு ஆரோக்கியமான நிலைமை இல்லை.

அண்மையில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த கவிதைச் சுவைஞர் ஒருவரின் பதிவு எனது மனதைத் தெத்தது. அவர் கூறியிருந்தார். “ஓசைநயமோ அல்லது சொற்கவையோ இல்லாத பொருட்சவையும் வித்தியாசமான கற்பனையும் மட்டும் நிறைந்த புத்திசாலித்தனமான வாக்கியங்களைக் கொண்ட உரைநடையை நான் கவிதை என ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. கவிதையில் மறைபொருள் இருக்க வேண்டும். வாசகர்கள் யோசித்து அனுபவிக்க ஏதாவது இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு விதியை மட்டும் கொண்ட உரைநடை கவிதையாகிவிடாது” என்று. இதில் உண்மை மிகுதியாக இருப்பதாக படுகிறது. ஏனென்றால் கவிதை உணர்வுக்குரிய வடிகாலேயன்றி அறிவுக்குரியதொன்றுல்ல. இதை அனைவரும் புரிந்தேற்க வேண்டும்.

தமிழ்க் கவிதை நான் ஏலவே சொன்னது போல மிக நீண்ட மரபை, தொடர்ச்சியை, பல்வேறு காலத்திற்கேற்ற மாறுதல்களை, வரலாற்றுக்கு ஏற்ப பாடுபொருள்களை கொண்டே பயணிக்கிறது. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் அவசியமெனினும் எமது தனித்தவமான கவிதை அடிப்படைகளை நாம் முற்றாகப் புறந்தள்ளக் கூடாது. எமது கவிதைகள் எமது அடையாளங்களை, எமது தனித்துவங்களை, எமது வாழ்வியல் முறைமைகளை, அதில் ஏற்பட்ட தாக்கங்களை எமது மண்ணோடு ஒட்டிய தன்மையைப் பேணுபவையாக இருத்தல் அவசியம். அதுதான் எமது தமிழ் மொழியைப் புதுப்பிக்கவும் தமிழுக்கு புத்துணர்ச்சி இருத்தம் பாய்ச்சவும் உதவும்.

இந்தப் பின்னணிகளைப் புரிந்து பரவலான வாசிப்பு பல்வேறு கவிதைகளுடனான பரிச்சயம், மரபில் தெளிவு, புதுமைகள் தொடர்பான தேடல், இடையெழுத இயங்குகை, என்பவற்றின் ஊடாக இளங்கவிஞரான ஜோ. ஜெஸ்ரின் தன்னை மேலும் மெருகேற்ற வேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்வதோடு அவரின் கவிதை முயற்சிகள் தொடர என் வாழ்த்துக்களை தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன்.